

צילון של האיית-אללה

מרחף על היום הראשון

של שנות ה'80

הימים האחרונים של שנות ה'70 של המאה העשרים עמדו בסימנם של מאורי עות, שיתילו את צילם גם על שנות ה'80, כבר מסתמנות בהם המגמות של ה' עשור החדש:

● באפגניסטאן חוללו הסובייטים פלישה צבאית מלאה, במסווה של המפכה פנימית. ארץ-הספר האגדתית, ששימשה בהיסטוריה כשטח-הפקר בין מעצמות רבות, וכפרודור לפלישות רבות להודו, נפלה הפעם לחלוטין בידי ברית-המועצות. אם אין זו פרשה חד-פעמית, היא מבי שרת את חידוש ההתמודדות הבלתי-מרור סנת בין שתי מעצמות-העל, וסוף ה' "דטאנט" שהאיר את שנות ה'70, במהלך העשור האחרון בנתה ברית-המועצות בר התמדה את כוחה היבשתי והימי, ויתכן מאד כי המהלכים האחרונים הן תוצאה של שינוי יסודי-הכוחות.

● ברודסיה חזרו ראשוני ה"טרוי ריסטים" הביתה, כדי להשתתף במילחמת-הבחירות שתיערך בקרב בארץ שתיקרא זימבאבווה. זהו מיפנה היסטורי. אנשי "החזית הפטריוטית" של זימבא-בווה ניהלו במשך שנים ארוכות מילחמה זעירה, שבמהלכה בוצעו מעשי-זיועוה ר' שיגועים איך-ספור.

שיבת "המחבלים" והשתתפותם במאבק הלגיטימי על השילטון מעוררות אוטומטית מחשבות על מעמדו של אש"ף בגדה ר' ברצועה. אחרי הפרשה ברודסיה, שהושגה כחסותה של ממשלה בריטית ימנית, יקשה מאד על ממשלת-ישראל להמשיך ולנהל את מסע-התעמולה השיגרתי שלה נגד אש"ף, שאין לנהל עימו שום משא-ומתן בשל "אופיו הטרוריסטי" או "האמנה ה' פלסטינית". נקבע תקדים בינלאומי ברור.

● אופ"ק העלה שוב את מחירי-הנפט, כשמשיקות-הנפט הלא-ערביות מתחרות בר קיצוניותן עם המדינות הערביות. המהפכה של הנפט, שהיתה התופעה ה' חשובה ביותר של שנות ה'70, נמשכת בשנות ה'80, את ההשלכות על המשק של העולם התעשייתי המערבי (וישראל) קשה להעריך, מבלי להיבט שחורות. אך המאורע הבינלאומי שעמד במרכז תשומת-הלב העולמית ביום הראשון של 1980 היה זה שמילא את אותו התפקיד מזה כמה שבועות — ההשתוללות של האיית-אללה ואנשיו באיראן, שהחזיקו בר בנייה-ערובה האמריקאית בניגוד לכל נור-מה מקובלת של יחסי-עמים בעולם ה' תרבותי. יתכן שמכל המאורעות, תסביע פרשה טראומטית זו את חותמה על ראשית השנה החדשה.

בישראל:

הקומדיה המבחילה

תלמידי האיית-אללה:

מתנחלים וממונה רב

ואדם וחווה

המאורעות שהטביעו את חותמם על ה' ישראלי האחרונים של שנות ה'70 במדינת-מאורעות העולמיים.

אלא שאת מקומו של האיית-אללה ה' איראני תפסו בישראל תלמידיו, אנשי גושי-אמונים והרב הראשי האשכנזי.

● מביב אידון-מורה נמשכה הקר מדיה המבחילה, כשמשלת ישראל משי פילה את עצמה לעיני כל. תחילה התי חננה בעמידה, אחר-כך ברכייה, אחרי כך על ארבע. השבוע זחלה על גחונה.

ברור לחלוטין כי אין לממשלת-בנין ה' חוסן המוסרי והכוח הנפשי לסלק את אנ-שי גושי-אמונים מאילון-מורה, לפי הוראת בית-המשפט העליון של המדינה. בהש' קעה של מיליונים בלתי-ספורים היא הכי' נה עברום אתר חדש, מבלי שהמתנחלים הכימו לעבור לשם. היא קבעה להם מר' עד לפינוי, והמתנחלים התעלמו מכך. השי' בוע הפרה הממשלה עצמה את החלטתה ה' סופית", והחליטה לתת למתנחלים אורי' כה נוספת של חמישה שבועות — מבלי

איי-אפשר "לטגור" את חברת-התעופה הלאומית, כשם איי-אפשר "לטגור" הפלוויזיה, או את מדינת-ישראל כולה. כי חברת-התעופה משרתת אינטרסים ממלכתיים רבים, בימי שלום כבימי מל-חמה. די לזכור את תפקידה של אל על במיבצע חטיפתו של אדולף אייכמן, כדי לעמוד על האינטרסים המגוונים הכרוכים בקיום החברה.

אולם במישטר החדש של ייגאל הורביץ, אשר אברהם ("בומה") שביט הוא נציגו הבלוט ביותר, די היה גם באיום זה. בזה אחר זה נכנעו הוועדים של עובדי-החבר'ה, אשר יוהרם הקימה נגדם בעבר את דעת-הקהל.

הורביץ ושבטי הצליחו. הם הוכיחו ש' הם מהמרים מעולים. אווירה עכורה. אולם כניעת הווע' דים, שהשפעתה הכלכלית תהיה קטנה מכפי שנראה למראית-עין, לא תביא ל' הבראת אל על. במיקרה הטוב ביותר זהו צעד לקראת שינוי.

כי משכורות העובדים — וגם המשכור' רות המנופחות של הטייסים — אינן הגור' רם העיקרי למצב העגום של החברה. בר' משך שנים התדרדרה אל על מכל הבחי' גות. מחוסר מנהיגות פנימית סבלה החבר'ה כימעט מכל המחלות האפשריות — אבטלה סמוייה, ניפוח ההוצאות, נוהלים מרושלים, יחסים פנימיים עכורים, ניהול כושל, כדי לסלק את אלה, דרושה תוכ' גית מקיפה, מוכנה בידי מומחים (ראה אתה והלירה).

חודשים חמים. ההשפעה האמיתית של המתרחש באל על תורגש, מן הסתם, בשטח אחר.

שיטת ה'זבנג וגרמונ', שהופעלה נגד העובדים באל על, עלולה להיות מופנית עתה כלפי ציבורי-עובדים נוספים. אחרי שהממשלה ושאר המעסיקים נוכחו לדעת כי לפחות במיקרה זה היא הצליחה. אם אכן יפנה עתה השילטון הכלכלי החדש ביתר מרץ בכיוון זה, צפויים ל' מדינה כמה חודשים חמים מאד של סיכ-סוכי-עבודה.

פרשת אריק

דיקונו של השר כחואי

במיקרה שז' שרון

קיים חריג שאין

להשלים עימו

"הפעם ייאלץ אריק להחליט אם ברצונו להעלות חוות רבות בשטחים, או לשמור על חוות הפרטית", אמרו רבים למשמע מסקנות ועדת קנת, שבדקה את העסקים הפרטיים של השרים לאור מסקנותיה של ועדת אשר.

הוועדה שמונתה לפני כמה חודשים, בר' הרכב השופט לשעבר מקס קנת ועורכי-הדין יצחק טניק והנס קלינגהופר, הגישה את מסקנותיה לפני שלושה שבועות. הן התקבלו פה אחד. היא מונתה על-ידי ראש-הממשלה ושר-המישטרים, והתבקשה לבדוק האם המלצות ועדת אשר הוכיחו את עצמן לאורך זמן ואם פעלו שרי ה' ממשלה בהתאם להמלצות אלה.

מסקנות הוועדה פורסמו בעיתון הרשמי והפכו מחייבות בתוקף החלטת הממשלה. "מישטר כשלונ". ועדת קנת מצאה שאין מקום לשנות את המלצות אשר, פרט לנקודה אחת, שלא היתה בלתי-חוקית ועדת קנת התירה לשרים להמשיך ולהחזיק השקעות בקרנות-נאמנות ציבוריות רחבות פעולה שמפעילים הבנקים בעוד שלפי המ' לצות ועדת אשר היה מקום לחשוב אחרת. ועדת קנת בחנה את כל שרי הממשלה ומצאה שכמעט כולם פועלים בהתאם ל' המלצות ועדת אשר. החריג היחידי הוא שר-החקלאות אריאל שרון.

קבעה הוועדה: במיקרהו של השר אריאל שרון קיים חריג מבחינת ניגוד אינטרסים של שר לעסקו הפרטי. זהו חריג שאין להשלים עמו אפילו היה שרון שר במשרד אחר ולא שר-החקלאות. במיקרהו של השר שרון נמצאו שני פסולים, שכל אחד מהם דיו כדי להחליט שהוא חריג בלתי-נסבל. ה' מצב הקיים, בו מנהלים את החווה שני עורכי-דין נוסף לאשר השר, אינו משכנע כיוון שרק לילי שרון עוסקת בניהול בפועל של החווה. כך אין הפרדה בין ענייניו ה' רשמיים של השר לבין ענייני העסק, שכן השר ואשתו אחד הם בענייני ניהול עסקים. עך כאן קביעת הוועדה.

ועדת קנת מגלה, כי מבקר-המדינה שאל (המשך בעמוד 40)

בגליל והעמיק עוד יותר את התהום בין שני העמים, באיזור רגיש של המדינה. ● אריאל שרון לא נעדר, כמובן, מרשימת המאורעות של סוף 1979. הוא הציג את הצד השני של המטבע — את השחיתות הגלווייה, השחצנית, של ממש' לתי-הליכוד, שאין לה תקדים אף במיש-טר מוכה-השחיתות של המערך.

הדלפה גילתה כי לראש-הממשלה הוגש דו"ח של ועדת-מישפטנים, שקבעה כי המשך החזקתו של שר-החקלאות בחוות' הענק החקלאית הפרטית שלו היא עבי' רה על כללי המוסר הפוליטי והאיש'י. אולם עבירה זו כבר נמשכת מאז היום הראשון של ממשלת-הליכוד, ולמרות ה' מילים המתחסדות של ראש-הממשלה, לא השתנה דבר גם ביום הראשון של 1980.

תעופה

זבנג וגמרתו?

הנתוח הצליח — אך האם יחיה החולה? מלכתחילה היה זה איום באקדח-צעזעו' עים. אבל הוא הצליח.